

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annotationes Ioannis Bugenhagij Pomerani in decem epistolas Pauli

Bugenhagen, Johannes

Basileae, 1524

VD16 B 9232

Argvmentvm, Et Loci Hvivs Epistolae Insigniores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36165

IN EPISTOLA

L A M A D H E B R A E O S

Ioannis Bugenhagij Pomerani
Annotationes.

DE AVTHORE HVIVS EPISTOLAE.

Aulum nõ scripsisse hanc epistolam, uel ex secundo capite palam est, ubi dicit se didicisse ex prædicatione aliorum, & ex ostensione miraculorum Euangelium Christi: id quod fortiter

Paulus de se negat, ad Galatas 1.

ARGVMENTVM, ET LOCI HVIVS EPISTOLAE INSIGNIORES.

Quia scribit Hebraeis, quibus post deum nihil sanctius erat Mose, & quicquid legis erat: idcirco qui ex eis ad Christum conuersi erant, ne ob persecutiones, quas à suis iudeis patiebantur, deficerent: rursus à Christo ad Mosen, quæ esset insignis in deum blasphemia, audiunt ex scripturis sanctis, Christum non solum Mose, sed etiam angelis, per quos ille legem accepit, longe esse superiorem. Licet propter nos ad breue tempus in passione factus sit angelis inferior. secundum illud psalmi: Minuisti eum, &c. Ideoq; hoc infert,

ANNOT. IOANNIS POMERANI

Si quæ per angelos & Mosen data sunt, non potuerunt negligi sine ultione dei: multo minus inultum erit, si quis contempserit Christi sermonem, postquam etiam præmoniti sumus per psal. Hodie, inquit, si uocem eius audieritis, &c. Vbi data occasione indicat sabbatum illud Christianorum, cap. 4. Præterea audiunt sacerdotes ueteris legis, & sacrificia & reliqua sacra, sacerdotio Christi, & sacrificio in cruce semel oblato, & altari & templo inuisibili nequaquam cõferenda, atq; adeò illa ut figuras in his ut in ueritate iam exhibita cessasse. Atq; hoc de Christi pontificatu ex scripturis dignissime, non sine magna conscientiarum nostrarum consolatione tractat à cap. 7. usq; ad 11. Porrò undecimo capite fidem egregie commendat ex scripturarum exemplis. Deinde usq; in finem, ad patientiam & Christianos mores hortatur.

QVO CONSILIO, QVAVE OCCASIONE SCRIPTA SIT HAEC
EPISTOLA.

Causa quare scripserit author epistolam, ex ipsius uerbis deprehenditur. Nam timuit eis, ne superati temptationibus & afflictionibus, siue penuria, ad infidelitatem relaberentur. Vnd admonet cap. 10. Rememoraremini. & 12. Recogitate, &c. Atq; huc pertinent illi loci, in quibus uidetur negare poenitentiam post agnis

tam ueritatem relapsis. Primus locus est cap. 6. Im-
possibile est eos, &c. Secundus cap. 10. Voluntariè tan-
tū, &c. Quos locos suo loco uidebimus ex ipso textu
quid habeant, &c.

Qua uero ratione, quo ue consilio incipiat à gloria
Christi, supra in argumēto diximus. Tacet interim de
Mose, & de his quæ legis sunt, ne statim in ipsis fori-
bus offendat Hebræorum aures. Utitur uero scriptu-
ris, quos Iudæi contēnere non possunt, quibus probat
Christum (siue eius diuinitatē, siue eius humanitatem
respicias) omnibus creaturis esse superiorem, etiam
angelis. Quandoquidem nomina habet, quæ
ad angelos non pertinent.

C A P V T I.

Deus olim multiphariam,
multisq; modis.

DEus semper loquutus est populo suo, per uer-
bum suum. Non igitur nunc nouum deum præ-
dicamus, sed eundem uerum, qui tunc per prophetas
& suos: nunc multo dignius loquitur nobis p̄ filiū, qui
est dominus, non solum patrum & prophetarum, sed
etiam omnium. *Multiphariam*, id est diuersis tempo-
ribus. *Multis modis*, id est nunc apertis uerbis, nunc
figuris, alijsq; reuelationibus. *Extremis*, id est, post